

Ordføreren (Kragh): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green), der havde Ordet som Ordfører for det Mindretal, der har stillet Ændringsforslaget under Nr. 8, knyttede til sin Anbefaling af dette Ændringsforslag en Række Betragtninger af mere almindelig Karakter, hvorigennem han navnlig søgte at godtgøre, at hele Livsforsikringsvirksomheden her i Landet laa saaledes, at Tendensen ude i Befolkningen snarere gik ud paa at udvide Omraadet for Tilsynet end paa at indskrænke dette. Jeg forstaar ikke ganske det ærede Medlems Bemærkning, thi i det foreliggende Lovforslag er der ikke paa noget Punkt Tale om at indskrænke Tilsynet med Livsforsikringsvirksomheden, ikke paa noget Punkt. Om Begivenheder, som er foregaaet i den senere Tid indenfor Forsikringsverdenen, kan have bevirket en Tendens til at ønske et udvidet Tilsyn, derom skal jeg ikke udtale mig — det er muligt —, men denne Tendens skyldes da vel snarere, at Aktionærerne har lidt Tab ved visse Forsikringsselskabers Vanskeligheder, end at disse Selskaber har vist sig ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser overfor Forsikringstagere, og i saa Henseende er det Forsikringsraadet første Pligt at drage Omsorg for at gribe ind paa et saadant Tidspunkt og søge Vanskelighederne ordnet paa en saadan Maade, at de forsikrede ikke lider noget Tab. Og hvad direkte tegnende Forsikringsselskaber her i Landet angaar, tror jeg ikke, det ærede Medlem vil være i Stand til at paapege noget Tilfælde, som har foranlediget den Tendens i Befolkningen, som han taler om.

Til sin og Mindretallets Tilslutning til de Ændringsforslag, der er stillede til Lovforslagets § 7, knyttede det ærede Medlem nogle Bemærkninger, som baseredes paa den Oplysning om Sikkerhedsfondens Størrelse, der er tilflydt Udvalget gennem Indenrigsministeriet ved Henvendelse fra dette til Forsikringsraadet. Det er ganske rigtigt, at en Række af Selskaber endnu ikke er naaet til at faa tilvejebragt en Sikkerhedsfond af synderlig Størrelse, men jeg vilde meget stærkt advare imod, at man ud fra dette Faktum drager den Slutning, at de vedkommende Selskaber i nogen Henseende skulde være mindre solide end Selskaber, der har faaet en Sikkerhedsfond tilvejebragt. Jeg advarer derimod, fordi man meget let i populær Opfattelse vil se paa Sikkerhedsfonden som Udtryk for den Sikkerhed, Selskabet byder Forsikringstageren. Men denne Sikkerhed ligger jo ingenlunde i Sikkerhedsfonden,

men derimod i Præmiereserven og Erstatningsreserven, som beregnes paa teknisk Grundlag og i Henhold til derom givne Lovregler, og som altid skal have en Størrelse, der er fastsat meget nøje paa matematisk Grundlag, eftersom Forsikringsbestanden stiger eller falder. Det er netop paa Grund af disse Lovbestemmelser og hele den tekniske Opbygning af Livsforsikringsvirksomheden, som hviler derpaa, at man ikke kan parallelisere et Forsikringsselskab som Pengeinstitut med f. Eks. Bankerne, og derfor kan man ikke ved Opgørelse af et Forsikringsselskabs Beholdning fremføre Kravet om Regler, der svarer til dem, der maa følges ved Opgørelsen af et Bankinstituts Fondsbeholdning, idet nemlig Livsforsikringsselskabets Værdier maa opgøres paa langt Sigt. Livsforsikringsselskabets Økonomi i det enkelte Øjeblik hviler vel paa Fondsbeholdningen, men ikke paa denne som Helhed, og hvis man gennemførte Bestemmelser, som bevirkede, at man det ene Aar maaske kom til at foretage ret betydelige Nedskrivninger under Hensyn til de øjeblikkelige Værdier, og det andet Aar paa Aktivsiden muligvis kunde opføre Gevinst ved Fondsbeholdningens Opgørelse, vilde dette bringe et Livsforsikringsselskab under særdeles vanskelige Vilkaar, idet et saadant Selskab overhovedet ikke har nogen Kilde, af hvilken det kunde øse de Summer, der ved Nedskrivninger i Henhold til de øjeblikkelige Værdier — opgjort paa samme Maade som Tilfældet er ved Opgørelse i Bankers Regnskaber — vilde blive fornødne. Netop ud fra denne Betragtning har Flertallet ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 8. Vi kan vel være enige med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds i, at nogen streng Nødvendighed for at opretholde et Skel mellem amortisable og ikke amortisable Papirer er der ikke. Der er det saa meget mindre, som de ikke amortisable Papirers Masse i de enkelte Selskabers Depoter i Forhold til amortisable er meget ringe. Men det maa dog fastholdes, at der er een Forskel paa disse Papirer, som kort kan karakteriseres derigennem, at de amortisable dog altid til sin Tid vil indbringes deres fulde Paalydende. I saa Henseende har man jo ikke den fulde Sikkerhed for de andre Papirers Vedkommende.

Naar det ærede Medlem siger, at vi har formet Reglerne saaledes, at Værdierne aldrig kan gaa ned, maa jeg sige, at det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem maa nemlig erindre, at vi stiller Forslag